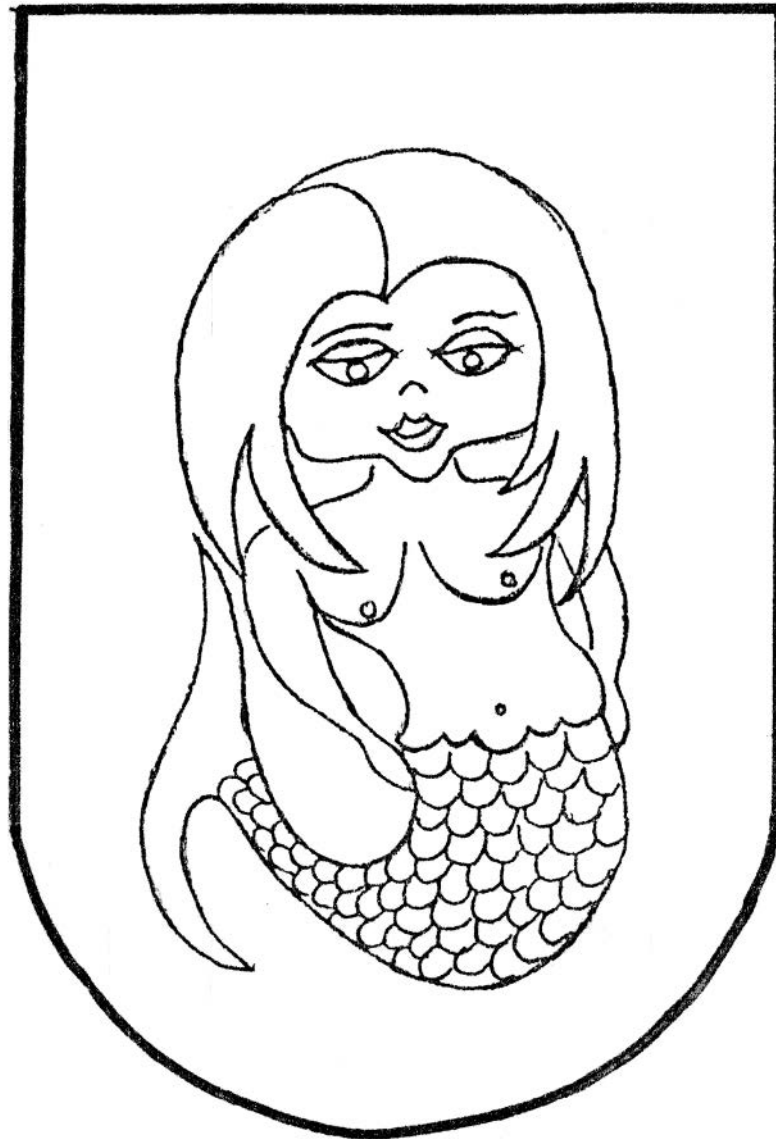


't MEERMINNEKE



KONTAKTBLAD VOOR DE FAMILIE van MEIRHAEGBE

Beste Familieleiden,

Onze eerste jaargang zit er reeds op en 't Meerminneke is een sukses geworden, gezien de talrijke familieleiden die lid werden van onze vereniging. Onze stoutste verwachtingen en wildste dromen werden ver overtroffen! Uw mondelinge en schriftelijke sympathiebetuigingen deden ons echt deugd aan het hart!

Ons familieblad raakte ook bekend tot ver buiten onze familiekring. Stamboomkollega's die 't Meerminneke toevallig onder ogen kregen, legden ons hun problemen voor, daar ook zij ergens een (Van) Meirhaeghe tussen hun voorouders tellen. Zo ook een korrespondent uit Amsterdam wiens voorzaten in het Oudenaardse leefden.

't Meerminneke werd als nieuwkomer ook in diverse tijdschriften voorgesteld en kreeg een goede pers. Iemand had het over "echte familiegeschiedenis" en dat is het mooiste compliment dat men ons kan maken. Die pluim steken we dan maar op ons denkbeeldig hoedje.

Als hoofdschotel krijgt U dit keer een bijdrage opgediend over "kwartierstaten", dit is die andere manier van stambomen waarbij een poging gedaan wordt om niet alleen de naamenoten, maar "alle" voorouderparen op te sporen.

Uit onze persconlijke kwartierstaat pikken we dan een van die vele kwartiervaders, nl. Benedict Dekie, op en plaatsen hem even op de voorgrond. Daaruit zal blijken hoe boeiend genealogie kan zijn en hoe een stambomer soms werkelijk als een Maigret of Sherlock Holmes op detectivepad moet gaan...

In dit vierde nummer publiceren we met plezier een bijdrage van een familielid. Dat moest meer gebeuren! Richard (Daniel) Meirhaeghe uit Oudenaarde bezorgde ons een kursiefje over zijn overleden broer Cyriel Meirhaeghe. We hopen in de toekomst nog meer kopij uit zijn vaardige pen te mogen ontvangen. We drukken er nogmaals op dat onze bladzijden steeds ter beschikking staan van onze familieleiden. Het hoeft niet altijd persé over die verre voorouders te gaan. Er is zo weinig geweten over de jongste drie-vier generaties. Zo kunnen we over een stamvader uit de jaren 1500 zeker een verhaal van 15 bladzijden schrijven, doch met de informatie over mijn overgrootvader Desiré Meirhaeghe (overleden 1908) kan ik nauwelijks drie bladzijden vullen... Elke bijdrage over onze recente geschiedenis (uw ouders, grootouders, broers, tantes enz.) is dus erg welkom. Ons geheugen is eindig en wat niet geschreven wordt gaat reddeloos verloren!

In onze rubrieken "familienieuws" en "van de hak op de tak" hebben we U ook deze keer heel wat te melden. We hebben namelijk een aantal verloren Meirhaeghezonen en -dochters teruggevonden. De enen ontdekten we vlakbij de deur te Wingene en te Pittem, de anderen over "de schreve" in de omgeving van Roubaix en Rijsel. We sluiten vervolgens deze eerste jaargang af met een afscheidsgedicht en enkele rouwzantjes uit ons familie-archief.

Laten we nu maar, ondanks de crisis, de champanjekurken knallen en mekaar een vredig 1982 toewensen en zo nu en dan een beetje geluk.

vader

en

zoon

Jan Meirhaeghe-Vandenbulcke
Europalaan 15
8770 Ingelmunster

Herman Meirhaeghe-Scherpereel
A. Latourstraat 31
9218 Ledeberg - Gent.

Als we het over "stambomen" hebben denken we bijna automatisch aan onze bloedeigen familienaam en de relaties tussen onze naamgenoten over de generaties heen. In ons toekomstig familieboek zullen we dan ook hoofdzakelijk het reilen en zeilen van het geslacht Van Meirhaeghe volgen tijdens de voorbije zeven eeuwen. Onze familienaam bakent dan als het ware ons studieonderwerp af. Ik vertrek bij mezelf als stamdrager en noteer alle gegevens over mijn voorvaders-naamdragers en hun echtgenotes. Zo bekom ik een stamreeks of voorouderreeks :

Herman Meirhaeghe x Gerda Scherpereel
 Jan Meirhaeghe x Andrea Vandenbulcke
 August Meirhaeghe x Estella Vandermeersch
 Desiré Meirhaeghe x Rosalie Tijtgat enz...

Wanneer ik mijn oudst-bekende stamvader-naamdrager heb gevonden, neem ik deze persoon als stamhouder. Bij het opmaken van een stamboom komt het er nu op aan om alle afstammelingen van deze stamvader op te sporen : al zijn kinderen, kleinkinderen enz... tot in de huidige generatie. Op deze manier is het mogelijk alle nog levende afstammelingen van een bepaalde stamvader terug te vinden. Deze werkwijze hebben we toegepast om alle nakomelingen-Meirhaeghes van onze Kanegemse stamvader Jan, die tijdens de voorbije 350 jaar geleefd hebben, bijeen te brengen. Voor wat de laatste 2 à 3 generaties betreft hebben we ook geprobeerd om de nakomelingen die de naam Meirhaeghe niet zelf dragen (dit zijn de kinderen van de dochters Meirhaeghe) eveneens op te sporen. We hebben tot ons genoegen ervaren dat zij dikwijls het meest geïnteresseerd zijn in onze onderneming.

Toch kunnen we onze familie niet in de ruimte en de tijd isoleren van de andere bomen. Onze stamboom is slechts één der vele bomen in het genealogisch bos. We hebben niet alleen maar Meirhaeghebloed in de aders, doch we zijn allen de produkten van een haast ontelbaar aantal kruisingen. We hebben allen twee ouders, vier grootouders, acht overgrootouders enz... De resultaten van het onderzoek naar al die voorouderparen wordt schematisch in een kwartierstaat gevat. Het opstellen van een kwartierstaat is dus een andere manier van "stambomen", waarbij al onze voorouders, zowel van vaders- als van moederszijde, bestudeerd worden. Een kwartierstaat geeft dan ook een brede voorstelling van de afkomst, de maatschappelijke positie en zelfs van de erfelijke geaardheid.

U merkt dat bij elke generatie het aantal voorouders of kwartieren verdubbeld wordt :

generatie I	:	ikzelf
generatie II	:	twee kwartieren (ouders)
generatie III	:	vier kwartieren (grootouders)
generatie IV	:	acht kwartieren (overgrootouders)
generatie V	:	zestien kwartieren (betovergrootouders)

Op die manier zouden we in de 24^e generatie, zo rond het jaar 1260, theoretisch 8.388.608 voorouders of kwartieren hebben! Het is duidelijk dat dit niet met de realiteit overeenstemt, daar er in Vlaanderen anno 1260 zeker geen acht miljoen mensen leefden!

voorbeeld 1. : "volledige" kwartierstaat van mijn zoontjes zie pag.4.

I : Balder (A) en Arent (B) Meirhaeghe

A
1.
B

vader 2	Meirhaeghe Herman	grootvader 4 Meirhaeghe Jan	overgrootvader 8 Meirhaeghe August
			overgrootmoeder 9 Vander Meersch Estella
		grootmoeder 5 Vandenbulcke Andrea	overgrootvader 10 Vandenbulcke Ernest
	moeder 3		overgrootmoeder 11 Staelens Celina
	grootvader 6 Scherpereel André	overgrootvader 12 Scherpereel Felix	
		overgrootmoeder 13 Lefevre Anna	
Scherpereel Gerda		grootmoeder 7 Wattijn Rachelle	overgrootvader 14 Wattijn Camille
			overgrootmoeder 15 Meersman Clemence

II : 2 kw.

III : 4 kw.

IV : 8 kw.

voorbeeld 2. : kwartierstaat met kwartierverlies

1 : X Devolder

vader 2 Devolder Constant o. Kanegem 1847	grootvader 4 Devolder Pieter-Joseph	overgrootvader 8 Devolder Emanuel
		overgrootmoeder 9 Van Poucke Maria
	grootmoeder 5 Meirhaeghe Maria-Theresia	overgrootvader 10 Meirhaeghe Carcius
		overgrootmoeder 11 Hoop Rosalia
moeder 3 Meirhaeghe M.-Theresia o. Kanegem 1843	grootvader 6 Meirhaeghe Franciscus	overgrootvader 10=12 Meirhaeghe Carolus
		overgrootmoeder 11=13 Hoop Rosalia
	grootmoeder 7 Devolder Rosalia	overgrootvader 8=14 Devolder Emanuel
		overgrootmoeder 9=15 Van Poucke Maria

II : 2 kw.

III : 4 kw

IV : 4 kw.

Het theoretisch aantal kwartieren wordt dus nooit bereikt, daar we al na enkele generaties met "kwartierverlies" te maken hebben. Dit betekent dat één of meer voorouders meermaals kunnen voorkomen in dezelfde kwartierstaat...

Enkele voorbeelden om het wat aanschouwelijker te maken :

1° voorbeeld : de kwartierstaat van mijn beide zoontjes.

Dit is dus een "volledige" kwartierstaat met in de tweede generatie twee ouders, in de derde generatie vier grootouders en in de vierde generatie acht "verschillende" overgrootouders. Hier treedt dus geen kwartierverlies op en het theoretisch totaal wordt bereikt. De kwartierstaat van een "natuurlijk kind" wiens vader onbekend is, wordt bijvoorbeeld meteen gehalveerd en we krijgen een kwartierverlies van 50%!

2° voorbeeld : een kwartierstaat mét kwartierverlies.

U merkt in de vierde generatie slechts vier verschillende kwartieren in plaats van acht of een verlies van vier kwartieren. Dit komt omdat het echtpaar uit de tweede generatie kozijn en nicht zijn én omdat hun ouders door een dubbelhuwelijk (broer en zuster huwen met een broer en zuster) verbonden zijn. In de vijfde generatie tellen we dan slechts acht in plaats van zestien betovergrootouders of een verlies van acht kwartieren enz... In dit tweede voorbeeld namen we als uitgangspunt X Devolder. Dit is een fictief kind dat nooit geboren werd uit het huwelijk van Constant Devolder en Marie Therese Meirhaeghe. Hun echtverbintenis bleef kinderloos daar beide partners pas op gevorderde leeftijd in het huwelijksbootje stapten. De ouders van Carolus Meirhaeghe (nr.10 en 12) waren op hun beurt eveneens kozijn en nicht!! We mogen hier dus werkelijk van "inteeft" spreken. Het is frappant hoe we in deze tak B telkens weer met inteeft geconfronteerd worden. Deze tak volgde een welbepaalde huwelijkspolitiek en in ons familieboek zullen we daar uitgebreid op in gaan.

Huwelijken tussen kozijs en nichten komen natuurlijk niet zoveel voor, maar toch is het vaak zo dat bruid en bruidegom, zonder dat ze zich daarvan bewust zijn, bloedverwanten zijn. In ons derde Meerminneke toonden we bijvoorbeeld aan dat Eduard Meirhaeghe x Marie Eugénie Van Eenoo een gemeenschappelijk voorouderpaar hadden.

Bij het opstellen van de kwartierstaat van mijn moeder, Andrea Vandenbuloke en van mijn echtgenote Gerda Scherpereel, ontdekte ik dat zij allebei tweemaal afstammen van mijn (en ons aller) rechtstreekse voorvader Lodewijk Van Meirhaeghe, de Wortsgemse "meerminman" uit ons eerste nummer. Dit betekent dat mijn zoontjes diezelfde Lodewijk vijfmaal als voorvader hebben : via mijzelf uiteraard, tweemaal via mijn vrouw en tweemaal via mijn moeder! Hier ook dus duidelijk een geval van kwartierverlies. Bij het opmaken van de kwartierstaat van mijn vriend Jean-Claude Van Thuyne uit Waregem, konstateerde ik dat ook hij tweemaal diezelfde Lodewijk Van Meirhaeghe als voorvader had en dat hij dus een verre bloedverwant was in het 16° knoopsgat. Een vriendin, Myriam Deblaere echtg. Velghe uit Oostrozebeke bleek onze Kanegemse stamvader Jan Van Meirhaeghe en dus ook diezelfde Lodewijk tussen haar voorouders te tellen!

Kwartierstaten tonen dus duidelijk aan dat iedereen familie is van iedereen! In een kwartierstaat zijn ook alle rangen en standen vertegenwoordigd. Onder onze voorouders hebben we allen dagloners en renteniers, ambachtslui, arbeiders en notabelen, keuter- en hereboeren, deftige burgers en avonturiers, pilaarbijters en geuzen, edellieden en armoezaaiers, landeigenaars en landlopers, ongehuwde moeders en schuinmarcherende vaders, onkrekubaren en sloebars. Een kwartierstaat is vaak een bonte verzameling en een kleurige doorsnede van alles wat een maatschappij omvat. Niemand hoeft zich dus te schamen of zich te beroemen op zijn afkomst. De tijd is een wijze herder die onze voorzaten als een kudde met volgzame lammetjes, koppige bokken, witte en zwarte schapen, doorheen een relativerende eeuwigheid leidt.

Hieronder plaatsen we een van die talloze kwartiervaders in het zoeklicht. Hij is een voorvader van alle nakomelingen van Désiré Meirhaeghe en Rosalie Tijtgat. (tak C)

HASPEN EN SPINNEN... SOLDAATJES BEMINNEN...

of het bizarre verhaal van Benedictus Pattijn alias Dekie...

Op 11 april 1885 huwde te Wontergem Désiré Meirhaeghe uit Kanegem met Rosalie Tijtgat, dochter van Frederik en Eugenie Dekie. De moeder van Rosalietje, Eugenie Dekie, werd te Dentergem geboren op 17 maart 1822 als dochter van Jan en Rosalie Dhont. Jan Dekie kwam eveneens te Dentergem ter wereld en wel op 1 augustus 1795 als zoon van Benedictus en Carolina Degroote. Nu is deze Benedictus Dekie (1) de figuur waarrond heel dit verhaal gebouwd is. Hij heeft ons heel wat kopzorgen en hoofdbreken bezorgd, deze verre voorvader...

We slaagden er indertijd maar niet in om zijn doopakte terug te vinden. Volgens de overlijdensaangifte was Benedictus te Dentergem geboren omstreeks 1745 als zoon van, we citeren uit het register: "... Dekie en Joanna Gevaere". De voornaam van zijn vader werd dus niet vermeld. Een vergetelheid van de plaatselijke klerk dachten we... In de Dentergemse doopregisters vonden we echter geen spoor terug van onze Benedict. Had de ambtenaar, die de overlijdensakte had opgesteld, misschien nog een steek laten vallen in verband met de geboorteplaats? Te diep in het glas gekoken de vorige dag? Dan maar de omliggende dorpen, Markegem, Aarsele, Wontergem enz... uitgekamd... doch zonder enig resultaat! Benedict Dekie bleef onvindbaar.

Een inval deed er ons aan denken dat de doopnaam "Benedictus" eigenlijk een vrij zeldzame voornaam was tussen de talloze Pieters en Jans. Waarom niet eens alle doopakten controleren van borelingen die te Dentergem als "Benedictus" gekerstend werden over de periode 1740 - 1750. Aan de slag dus, akte na akte, blad na blad, tot we op 5 juli 1745 een doopakte vonden van ene Benedictus Pattijn, zoon van Alexis en Joanna Gevaere... Geboorteplaats: Dentergem, geboortejaar: 1745, naam van de moeder: Joanna Gevaere (2) Dit alles klopte als een bus, doch... hoe viel de naam Pattijn te rijmen met de naam Dekie??

Toen merkten we dat naast deze doopakte iets in de kantlijn geschreven stond. Zou deze randbemerking de sleutel bevatten? Vlug de loupe opgediept om de minuscule tekst te ontcijferen. Deze voetnoot bleek op 3 september 1785 te zijn aangebracht door pastoor J.B. Demeyer en we citeren zijn potjeslatijn :

"Benedictus supra dictus mihi asseruit paratus sub juramento confirmare matrem suam ei declarasse ante mortem se ipsum concepisse (?) ex milite quodam tempori belli nomine ... Dikkij quocum deserto marito rem habuerat."

Vrij vertaald lezen we dat "bovengenoemde Benedictus zich bereid verklaarde om onder eed te bevestigen dat zijn moeder hem voor haar overlijden verteld had dat hij de zoon was van een soldaat genaamd ... Dikkij, met wie ze ten tijde van de oorlog een affaire had".

Benedictus was dus het resultaat van die vluchtige verhouding. Hij was de zoon van een soldaat van wie moeder Gevaere zich alleen nog kon herinneren dat hij "Dikkij" heette of zo iets! Benedict gaat dit alles aan de pastoor van Dentergem vertellen in 1785, dus veertig jaar na zijn geboorte. Vanaf dat ogenblik laat hij de naam Pattijn vallen en gaat voortaan als Dekie door het leven.

Heeft Alex Pattijn ooit geweten dat hij niet de vader was van zijn zoon? Een paar jaar later overleed hij reeds en Joanna Gevaere hertrouwt in 1749 met Jacobus Martens. Zo was Benedict al aan zijn tweede stiefvader toe. Moeder Gevaere heeft haar geheim vermoedelijk pas prijsgegeven op haar sterfbed in 1782. In 1789 huwt Benedict Dekie met Carolina Degroote. Hij is dan precies tweemaal zo oud als zijn 22-jarig bruidje! Had hij een aardje naar zijn soldatenvaartje?

Nu we het probleem Pattijn alias Dekie opgelost hebben, rijzen weer nieuwe vragen. Wat heeft Benedict er toe aangezet om, nadat hij 40 jaar als Pattijn door het leven gewandeld had, plots zijn naam te laten veranderen tot Dekie? Daarmee stond toch vast dat het avontuur van zijn moeder, dat wellicht reeds lang vergeten was, weerom door de dorpsklappeien tot op het bot zou uitgeroddeld worden. Stel je even voor dat Piet Janssens in 1981 zijn naam zou laten wijzigen tot Piet Müller of Piet Jenkins omdat zijn moeder tijdens de tweede wereldoorlog eens "een intiem gesprek" had gevoerd met een Duits of Engels soldaat... Beschouwde Benedict zijn "militaire afstamming" soms als een erezaak? Was hij een vreemde vogel die zijn pluimage een nog exotischer tintje wou geven? Wou hij via zijn naam de herinnering aan zijn onbekende vader levendig houden? Of had de naam Pattijn een slechte weerklank en greep Benedict de bekentenis van zijn moeder met beide handen vast om voortaan met een schone lei verder te gaan? Financieel zat er ook wel geen voordeel aan vast, geen erfenis van zijn natuurlijke vader, want hij kende zelfs zijn precieze naam niet! Wat was dan de beweegreden? Vraagstaartjes die wel nooit zullen beantwoord worden...

Zouden we ooit kunnen achterhalen wie de natuurlijke vader van Benedict was? We weten eigenlijk alleen dat hij "soldaat was ten tijde van de oorlog". Een erg vage aanduiding dus. Toch willen we een poging doen om al is het maar zijn nationaliteit te achterhalen.

De oorlog waarvan sprake in de fameuze voetnoot is de Oostenrijkse Successieoorlog die duurde van 1740 tot 1748. Het werd al vlug een Europese oorlog waarin Vlaanderen, dat toen door de Oostenrijkse Keizerin Maria Theresia geregeerd werd, vooral door Frankrijk bedreigd werd. In juni 1744 vielen de troepen van de Franse koning Louis XV de Zuidelijke Nederlanden binnen. De zoon van George II-koning van Engeland, nl. de hertog van Cumberland, neemt als opperbevelhebber van de pragmatieke troepen onze verdediging op zich en vertoef met een groot leger in onze kontreien. In mei 1745 moeten de Britten zich terugtrekken na een nederlaag te Doornik en op 11 juli 1745 valt Gent. Hierop werd ons land drie jaar lang door de Fransen bezet.

Onze Benedict werd geboren op 5 juli 1745, in volle oorlogstijd. Dit betekent dat hij ergens in oktober 1744 verwekt werd. Op dat ogenblik zijn de Engelsen hier nog sterk aanwezig. Rekening houdend met de "Engelse klank" van de naam Dikkij, zou het wel eens kunnen dat een Engels soldaat, die een tijdlang te Dentergem gelegerd was, er sneuvelde in de armen van de toen 32-jarige Joanna Gevaere, met alle vruchtbare gevolgen vandien... Het zit er ook wel in dat Joanna alleen maar de voornaam van haar soldatier kende. We kunnen ons best voorstellen dat deze laatste haar niet zijn komplette burgerlijke stand heeft uiteengezet, trouwens, Joanna zou er ook niks van begrepen hebben. Ze bedienden zich namelijk met de taal van de liefde... Dikkij zou dan niet een familienaam, maar wél een voornaam geweest zijn. En is "Dicky" als vleivorm van Richard (de naam van de Britse koningen) niet een typisch Engelse voornaam? Dikkij werd dan door de moeder, de zoon en de pastoor verkeerdelijk als familienaam geïnterpreteerd en vervlaamt tot Dekie. Misschien was Benedict wel de gelukkige bezitter van een weerbarstige rosse haardos, waardoor zijn Angelsaksische afstamming zich openbaarde?

Zo hebben alle nakomelingen van Dees Meirhaeghe en Rosalie Tijtgat allen nog een kwartiertje vermoedelijk Engels soldatenbloed in de aders. Ook ondergetekenden voelen hun Britse genen kriebelen, waarop zij het "God save the Queen" aanheffen en wegwezen!

noten :

(1) Benedictus Dekie overleed te Dentergem op 12 maart 1819. Hij werd 73 jaar. De aangifte werd gedaan door zijn echtgenote Caroline Degroote, spinster en Pieter-Joseph Minne, secretaris en buurman van de overledene en werd geakteerd door burgemeester Jan Baptist Minne.

(2) Joanna Gevaere (ook G(h)evaert en Govaere) werd te Dentergem geboren op 17 november 1712 als dochter van Franciscus Gevaert en Joanna Depestele. Haar moeder overlijdt aldaar op 24 maart 1714. Franciscus Gevaert hertrouwt er een half jaar later op 8 september 1714 met Petronilla Van Hee en overlijdt te Dentergem op 19 november 1719. Joanna Gevaere is pas 7 jaar als ze reeds haar beide ouders verloren heeft. Het klassieke verhaal van rouwen en trouwen.

Waar en wanneer Joanna Gevaere huwde met Alex Pattyn en wanneer Pattyn overleed konden we (nog) niet achterhalen. Op 7 juli 1749. Benedict is dan 5 jaar oud, hertrouwt Joanna met Jacobus Martens, met wie ze nog kinderen had, o.a. Joseph Martens die als huwelijksgetuige fungeert bij het huwelijk van zijn halfbroer Benedict Dekie. Joanna Gevaere werd te Dentergem begraven op 6 september 1782. Ze werd zeventig jaar oud.

- - - - -

Toen we bovenstaand artikel compleet afgewerkt hadden, hebben we schriftelijk contact opgenomen met een aantal Dekie's die we willekeurig uit de telefoongids opvisten. (streek van Tielt, Deinze, Gent). We vroegen of er binnen hun familie geen legende of overlevering bestond in verband met een of andere verre voorvader. We verklapten echter niets over onze vondsten of onze veronderstellingen, teneinde hun eventueel antwoord niet te beïnvloeden. De heer M. Dekie uit Gent reageerde telefonisch op ons schrijven en hij vertelde ons dat een familielid jaren geleden stamboomonderzoek had verricht en tot de bevinding was gekomen dat een tak van de familie Dekie uit Engeland afkomstig was en meer bepaald uit Cornwall!! Cornwall is het uiterste zuid-westelijke punt van Groot-Brittannië, geografisch te situeren rechtover het Franse Bretagne, waarvan het door het Kanaal gescheiden is. Onze verbazing was groot toen bleek dat onze veronderstelling omtrent de Engelse afkomst van Benedict Dekie hier bevestigd werd!! Hoe onze kollega-stambomer indertijd tot die konklusie is gekomen, konden we nog niet achterhalen. We houden U wel op de hoogte.

Zijn er binnen uw familietak soms bepaalde legenden omtrent uw voorouders bewaard gebleven, die van grootvader op kleinzoon werden overgeleverd? U kent wel die sterke verhalen als zou een verre voorvader een Spaans edelman of een soldaat van Napoleon geweest zijn. Zijn er families waar soortgelijke legenden verteld worden of waar de herinnering aan de Nokerse of de Wortegemse afkomst van onze Kanegemse stam nog levend is? Zo'n overleveringen zijn op zichzelf al erg interessant, en wat meer is, vaak blijken dergelijke fantastische vertellingen een kernwaarheid te bevatten. Het zou erg boeiend zijn om eens die eventuele familielegenden aan de historische realiteit te toetsen. Brengt U ons op de hoogte aub.

noot.

De nakomelingen van Benedictus Dekie vormen een struik die in geen enkel verband staat met de stam "Desquieu", die reeds vóór 1740 te Dentergem aanwezig was.

OOK HIJ KWAM VAN KANEGEM ... EN KON ZIJN DRAAI NIET VINDEN

of hoe Cyriel Meirhaeghe het koersen moest opgeven...

Onze Cyriel, mensen, dat was ne sterken beer, jong. Wie in de jaren twintig of dertig de streek tussen Oudenaarde en Zottegem aandeed zal alleszins horen spreken hebben over de Herkuul van Welden. Dat was ne gewone boeremens die geen vlieg kwaad deed, maar die was zo forsig gebouwd dat de mensen zeiden dat hij dobbel ofwel driedobbel geled was. Als zijn peerd ziek was trok hij zelf naast zijn ander peerd aan de ploeg en als de slachter op zijn hof kwam om een zwijn te slaan, dan klopte hij het eerst eigenhandig met zijn vuist de kop in, om het te bedwelmen wel te verstaan. Hij heeft dat één keer met een os geprobeerd, doch hij sloeg met zijn vuist een hoorn van dat beest rats af omdat dit juist zijne kop opzij sloeg om de vliegen weg te jagen en zo had de Herkuul zijn hand wat zeer gedaan.

Op zekere keer komt er daar een meneer uit Gent met zijnen auto tussen Welden en Mater gereden - er waren dan nog bijna geen auto's - en hij vraagt aan een boerke dat daar aan 't ploegen is "waar den Herkuul levers weunt". Kijk zie, zegt dat boerke, ginder weunt-ie en hier staat-ie! En dat meneerke kan zijn eigen ogen niet geloven: den Herkuul heft zijne ploeg met zijn één hand uit de vore, heft hem zo naar omhoog, steekt hem boven zijn hoofd en de twee peerden hangen te bimbommen zomaar aan hulder gareel.

Maar onze Cyriel? Die was véél sterker, mens. Vraag het maar aan onze Jules. Als de slijttijd of de oogst in aantocht was kon Jules van nachten tevoren bijna niet meer slapen omdat hij samen met Cyriel moest slijten of pikken, met de hand wel te verstaan, allee, slijten met de hand en pikken met de pik. Het kon in dien tijd 's zomers nog wel eens verschrikkelijk heet zijn en als ge dan van 's morgens om zes uur tot 's avonds om acht uur dagenlang met uw gat naar omhoog in de brandende zonne moet staan, dan hebt ge voorzeker wel uwe pere gezien. En Jules zag zijne pere als hij Cyriel moest volgen. Cyriel trok of kapte er op los alsof het werk na een uur moest af zijn en hij kon dat een heel schof uithouden, bijna zonder zijne rug te rechten! Als 't biertijd was dronk hij een slok of twee, wette zijn pikke en stond den eersten weerom op om voort te doen. Als hij later te Martens de oogst oplaadde die dan al met de machine afgereden werd, had hij twee man nodig om de wagen te laden en ik kan u verzekeren dat ze zere moesten schrobberen om de bundels effen aan op hulder plaats te smijten, want Cyriel stekte er telkens twee meteen op zijn vorke en zwierde ze naar omhoog alsof ze niets wogen. En als er een stuik opgeladen was riep hij bij de laatste twee bundels al "ju" tegen de peerden, stapte naar de volgende stuik die hij omver duwde met de steel van zijn vorke en tegen dat de wagen bij hem was vlogen er al twee bundels weer naar omhoog. Bij alzo ne mens staan werken dat was dwangarbeid en als de mannen 's avonds naar 't hof gingen waren ze zo moe dat ze er de bibber van in hun armen en benen hadden. Maar Cyriel? Die zette zijn klakke met de voci in zijn nek en ging al schuifelen naar huis. Daar at hij pap met boterhammen en een beetje varkensvlees en speelde dan radien nog een uur op zijn accordeon zodat ze het in de zachte windstille zomeravonden konden horen tot op Eine Marolle.

En in zijn jonge jaren heeft hij gekoerst! Wij worden dan reeds in Ooike en Cyriel kocht een koersmachine toen hij 21 jaar oud was; dat moet dan in 't jaar 1935 geweest zijn. Ik herinner mij nog dat hij heel fier was op zijn koersmachine en dat ik er niet mocht aankomen. Vermits Cyriel bijna geen vrijetijd had -ik heb u hierboven een paar staaltjes aangehaald van het boereleven in die tijd- ging hij binst de noenstond op entrainement. Na het middagmaal kroop hij op zijn machine en rotste een uur lang de streke af tot voorbij Wortegem en langs den andere kant tot tegen Deinze, en om twee uur stond hij weerom op 't land. En hij kón rijden zeg! Ge moet niet vragen, also ne machtmens, als die niet alle koersen zou winnen dan verstonden wij er niets van.

Nu moet ik u zeggen dat Cyriel nen averechtsen was om op zijne velo te stappen. Ne gewone mens staat links van zijn fiets en slaat er zijn rechterbeen over maar bij Cyriel was dat net omgekeerd. Op zijn eigen was dat nu 't zelfde, als ge maar sterke benen en een lange asem hebt moet ge kunnen koersen lijk een ander zoudt ge kunnen denken, maar... Cyriel kon niet op- of afstappen lijk een ander en hij kon ook niet draaien gelijk de andere mensen. En dat is zijn ongeluk geweest, gelijk ge verder zult lezen. Hij was van de lichter van Bartali, van Witte Vander Meersschaut, van de Vervaecke's en de Maesen en Juul Lowie en wie weet ik allemaal en hij kon alleszins zo rap rijden als die mannen of voorzeker nog veel rapper, maar dat draaien zeg... Als Cyriel een draai moest nemen van rechts naar links, dan wrong het al tegen wat eraan was. Hij moest dat heel geconcentreerd doen, want als hij te traag draaide en te kort, viel hij van zijn fiets en als hij in volle galop durfde keren dan vloog hij rechtuit bij 't uitgaan van de bocht de gracht in. Hij heeft dat tot vervelens toe gerepeteerd, doch het was al boter aan de galg, het ging niet! En dat maakte hem dan nog veel nerveuzer. En had hij dan nog tien jaar langer kunnen wachten dan zou dat geen bezwaar geweest zijn, maar in de tijd waarover ik spreek waren dat allemaal parochiekoersen en er werd gedraaid rond twee tonnen. De inrichters van de koersen in Lee bijvoorbeeld zouden het nooit in hunne kop gekregen hebben de koers een stuk over Huise of Ooike te laten rijden, ha nee, de koers was in Lee en die van andere gemeenten moesten maar naar Lee komen om de koereurs te zien. En 't zelfde was in Eine of in Zijldegem (dat is een gebuurte in Kruishoutem dat aanleunt tegen Wannegem) of waar ergens anders ook het geval.

Er stond dus aan beide uiteinden van het dorp een ton midden op straat en rond die ton moesten de koereurs draaien. Nu komt in Zijldegem het peleton afgestormd met Cyriel op kop. Hij had zich niet kunnen lostrekken en de ton was in zicht! De koereurs reden op de rechterkant van de baan en draaiden zo rond de ton, gelijk op de piste, om opnieuw rechts van de weg de terugtocht aan te vangen. Maar Cyriel kón zo niet draaien, althans niet in fors geweld. Nu had hij twee kansen. De draai "naar zijn hand" nemen, dus links gaan rijden en anders dan d'anderen rond de ton te draaien, doch dan liep hij veel kans een verschrikkelijk ongeluk te veroorzaken waardoor hij frontaal in volle bocht op de rest kwam ingereden, wat voor gevolg kon hebben dat hijzelf of de anderen finaal met het hiernamaals kennis maakten. Ofwel... afstappen, het peleton doorlaten en dan maar jagen om hen in de spurt op rechte weg te kloppen. Hij heeft het laatste gekozen maar heeft nooit voor d'eerste plaats moeten spurten...

In die koers in Zijldegem kreeg hij dan nog een ganse emmer water tegen zijn lijf. Ik geloof dat hij er zelf naar vroeg en dat Jules al te ijverig en royaal met water omsprong. Hij heeft in totaal zeven wedstrijdjes uitgereden en geen enkele draai met manieren kunnen nemen. Hij heeft dan zijn koersmachins voor andere dingen gebruikt en is nooit meer in competitie opgetreden. Hij heeft er zelfs later nog weinig over verteld.

Een paar jaren later begon Briek Schotte -hij kwam ook van Kanegem, hoe kon het anders- te koersen. Hij was niet averechts en vond wel zijn draai, maar ik ben er zeker van dat hij nooit ofte nooit onze Cyriel zou geklopt hebben als deze zijn draai had gevonden.

Want onze Cyriel, mensen, dat was ne sterken, ne wreed sterken, jong!

Richard Meirhaeghe.

- * Cyriel Meirhaeghe werd te Ruiselede geboren op 3 februari 1914 als zoon van Theophiel en Irma Dewaele. Zijn jeugd jaren bracht hij grotendeels door te Kanegem, waar zijn vader o.a. samen met zijn grootvader August, een steenoven uitbaatte. Tijdens de dertiger jaren verhuisde het gezin Meirhaeghe-Dewaele naar Ooike.

Cyriel huwde te Wannegem-Lede in 1939 met Aida Elisabeth Moerman. Hun zeven kinderen :

1. Julie, 1940, gehuwd met Marc Ronsse. 2. Julien, 1942, gehuwd met Nicole Wijnendale. 3. Anna, 1944, overleden 1945. 4. Robert, 1947, gehuwd met Noella Reynaert. 5. Lucie, 1948, gehuwd met Raoul Depreester. 6. Marleen, 1953, gehuwd met Vic Van Cauwenberghe. 7. Rita, 1955, gehuwd met Eric Dhondt.

Onze familieleden weten allen nog hoe Cyriel meer dan zijn deel kreeg van ziekte en pijn. Hij was dan ook slechts 44 jaar oud toen hij te Wannegem-Lede overleed op 22 juli 1958.

De zes minderjarige kinderen die hij achterliet vonden in de Hr. Hector Naessens een nieuwe vader.

Langs deze weg danken we de Hr. en Mevr. H. Naessens-Moerman en hun zes kinderen, die allen lid werden van onze familievereniging, voor de interesse voor onze stamboom. Laten we via dit kursiefje even de pijnlijke herinneringen vergeten en de goede, plezierige anekdotes weer tot leven roepen.

- * Richard (Daniel) Meirhaeghe werd te Kanegem geboren in 1931 als jongste kind van Theophiel en Irma Dewaele. In 1934, dit is bijna precies drie eeuwen nadat stamvader Jan zich te Kanegem vestigde, trok hij met zijn ouders terug naar de streek van herkomst, naar Ooike. Hij huwt in 1955 te Wannegem-Lede met Mariette Laporte. Hun vijf kinderen :

1. Eric, 1957, gehuwd met Ingrid Goelen. 2. Godelieve, 1960, gehuwd met Geert Boullart. 3. Johan, 1964. 4 en 5 de tweeling Gerda en Katrien, 1969.

Richard is thans adjunct-politiecommissaris te Oudenaarde. Hij was ook de drijvende kracht achter het Meirhaeghe-familiefeest in 1968. Zoon Eric woont op dit ogenblik te Wortegem, waar ook zijn verre voorouders leefden en zo maakt hij de cirkel weer rond.

F A M I L I E N I E U W S

En Adam Gewon Seth

KAREL Notredame, geboren te Oostende op 14 april 1977.
zoon van Marc Notredame en Christa Vanparijs.

ANELIES Aneca, geboren te Oostende op 30 november 1978.

JOACHIM Aneca, geboren te Oostende op 27 september 1980.

dochter en zoon van Luc Aneca en Ria Vanparijs

kleinkinderen van André Vanparijs en Germaine Spriet uit Diksmuide.
achterkleinkinderen van Theophil Vanparijs en Zulma Meirhaeghe uit Kanegem.

KATHLEEN Meirhaeghe, geboren te Deinze op 21 mei 1978.

KRIS Meirhaeghe, geboren te Deinze op 11 april 1980.

dochter en zoon van Wilfried Meirhaeghe en Andrée Deprez uit Dentergem.

Kleinkinderen van Achille Meirhaeghe en Clara Verbeke uit Dentergem.

ADELWIJN Meirhaeghe, geboren te Deinze op 27 mei 1980.

zoon van Chris Meirhaeghe en Sonja Goetry uit Astene.

Kleinzoon van Remi Meirhaeghe en Margriet Huys.

JEROEN Callens, geboren te Tielt op 16 september 1981.

zoon van Johan Callens en Greta Meirhaeghe uit Tielt.

kleinzoon van André Meirhaeghe en Simone Verschuere uit Tielt.

KATRIJN Van Nieuwenhuysse, geboren te Tielt op 7 oktober 1981.

dochter van Piet Van Nieuwenhuysse en Mieke Lambert uit Schuiferskapelle

kleindochter van Marcel Lambert en Josephine Meirhaeghe uit ibidem.

NELE Meirhaeghe, geboren te Oudenaarde op 18 oktober 1981.

dochter van Eric Meirhaeghe en Ingrid Goelen uit Wortegem.

Kleindochter van Richard Meirhaeghe en Mariette Laporte uit Oudenaarde.

wij denken aan

ALOIS Claermout, echtgenoot van Magialena Meerhaeghe uit Pittem.

Geboren te Pittem op 26 januari 1895.

Overleden te Tielt op 5 mei 1981.

GERARD Kint, echtgenoot van Gerarda Vindevoghel uit Ruiselede.

Geboren te Ruiselede op 27 mei 1911.

Overleden te Tielt op 14 augustus 1981.

Zoon van Camiel Kint en Emma Meirhaeghe

In Goede en Kwade Dagen

Hartelijke gelukwensen aan Georges Mervillie en Frieda Meirhaeghe
uit Grammene, die op 27 oktober 1981 25 jaar gehuwd zijn.

Vanwege hun dochter Martine en onszelf.

Als iemand ooit de adressen van familieleden mocht nodig hebben,
bijvoorbeeld ter gelegenheid van geboorte, huwelijk of overlijden,
dan kunnen wij die altijd bezorgen. U vraagt maar.

van de hak op de tak

- * In Beknopt Verslag - Nieuwsblad van 13 augustus 1981 lazen we de oproep van tante Andrea Meirhaeghe echtg. Herman uit Kanegem om oude prentbriefkaarten en doodzantjes. We herhalen hier graag nog eens die oproep, ook al uit dank voor de 43 rouwprentjes van familieleden-Meirhaeghe, die zij ons ter fotocopiëring toestuurdde.
Haar adres : Kanegemstraat 154, Kanegem.

- * Ook dank aan Chris Meirhaeghe uit Deinze voor die lange brief als antwoord op onze vraag in Meerminneke 2. omtrent de familie Catteau-Meirhaeghe (tak C) die naar Frankrijk uitweek.

- * Bericht aan de Van Meirhaeghes :
Op 10 september 11. kreeg ik bezoek van Cyriel Van Meirhaeghe uit St.-Amandsberg en zijn dochter Cynthia Van Meirhaeghe uit Oostakker. In het blad van de Heemkundige Kring Oost Oudburg-Gent lazen ze over het bestaan van ons familietijdschrift en namen telefonisch contact op om een afspraak te maken. Het werd een hartelijke ontmoeting. Zij zullen zélf aan het werk gaan om hun tak uit te werken en om die naderhand op de grote Van Meirhaeghe-stamboom te enten. Hun voorouders komen van Huise en daarmee zitten ze al volop in het Oudenaardse, onze streek van herkomst. Onze allerbeste wensen aan die verre verwanten op hun lange weg door hun verleden tijd! We herhalen nogmaals dat we dringend uitkijken naar andere Van Meirhaeghes die eveneens de hand aan de pibeg willen slaan. Onze deur staat steeds open!

- * Te Pittem en te Wingene vonden we nog een aantal familieleden terug die tot tak C behoren, namelijk de drie zusters Magdalena Meerhaeghe wed. Claerhout, Zoe Meerhaeghe wed. Van Overschelde en Helene Meerhaeghe. Dank voor de rouwbriefen en doodzantjes die ze ons ter copiëring uitleenden en voor de overige informatie. Terloops lazen we in de Weekbode (9.10.81) dat pater Frans Claerhout, zoon van Alois en Magdalena Meerhaeghe, tekeningen tentoor stelde in de expositiezaal van het Gemeentekrediet, Kortrijkstraat 'Tielt. Deze tentoonstelling werd georganiseerd door Davidsfonds Tielt en werd ingeleid door Valeer Arickx, directeur van Omroep West-Vlaanderen, die net als pater Claerhout afkomstig is uit Pittem.

- * Bericht aan de nakomelingen van Emile Meerhaege x M.L. Braeckeveldt.
Uw vader of grootvader Emile Meerhaege (tak B) had een kozijn Alfons Meerhaege die te Tielt huwde in 1901 met Irma Monseré. Hun kinderen te Tielt geboren :
 1. Aimé, Constant in 1902.
 2. Angela, Adolphine in 1903.
 3. Madeleine in 1905.
 4. Leon, Josef in 1906.
 Waarheen is deze familie uitgeweken? Zijn deze vier kinderen nog in leven en waar wonen hun eventuele kinderen?
Wie kan ons een tip geven?

- * Konden we in ons vorig nummer melden dat we de afstammelingen van tak B hadden teruggevonden, dan mogen we nu melden dat ook de spoorloze tak D. terecht is!
- In een publicatie van de Vlaamse Vereniging voor Familiekunde lazen we dat ene B. Van Den Bosch uit Bondues, Noord Frankrijk, tussen zijn overgrootmoeders Marie-Louise Meirhaeghe telde. Zij werd te Kwaremont geboren in 1850 en overleed te Rijsel in 1912. Marie-Louise was de dochter van Charles-Louis Meirhaeghe die in 1844 te Aalter huwde met Coleta Devlieghere. Charles-Louis vertrok in 1949 naar Kwaremont en in 1860 vandaar naar Roubaix. We vroegen dokter Van Den Bosch of hij ons inlichtingen kon verschaffen over deze uitgeweken Meirhaeghes en op geregelde tijden stuurt hij ons de resultaten van zijn opzoekingen toe.
- In de archieven van Roubaix zocht hij voor ons alle Meirhaeghes op die er leefden tussen 1850 en vandaag en dat zijn er een heel pak! Het bleek dat niet alleen Charles-Louis er definitief wortel geschoten had, doch ook zijn kozijn Jan-Baptiste Meirhaeghe, te Poeke geboren in 1818, had circa 1850 Vlaanderen verlaten dat toen een van de donkerste krisisperiodes uit zijn geschiedenis doormaakte. Hiermee heeft dr. Van Den Bosch ons een onbetaalbare dienst bewezen en ons een aantal verre verplaatsingen bespaard. Hij beloofde ons ook de adressen van de aldaar nog levende Meirhaeghes te bezorgen die wij dan op onze beurt zullen kontakteren. Ondertussen heeft hij zelf reeds telefonisch contact opgenomen met de aldaar levende familieleden en hen op de hoogte gebracht van onze werkzaamheden. Tenslotte zullen we dankzij de belangeloze inzet van dr. Van Den Bosch ook deze verloren tak weer op onze Kanegemse boom kunnen enten.

* Meirhaeghe Sportief.

Van André Meirhaeghe uit Tielt ontvingen we twee krantenknipsels omtrent Julien Meirhaeghe, een kozijn uit Frankrijk (tak C). Begin juli dit jaar verschenen in de plaatselijke kranten een paar stukjes onder de hoofding : "à l'occasion des traditionnels jeux intervillages, l' Association Sportive Mergey-St. Benoit-Villacerf, a récompensé son dynamique secrétaire Julien Meirhaeghe ainsi que son épouse".

Hieronder een bondige samenvatting van de artikels.

"Het was feest, zondag 5 juli te Mergey. Zoals naar gewoonte werd het voetbalseizoen er afgesloten met de intergemeentelijke dorps-spelen. Dit jaar kregen de feestelijkheden een speciaal karakter daar er een merkwaardig seizoen werd afgesloten. De miniemenploeg, samengesltd uit jongelui van de gemeenten Mergey, Saint Benoit en Villacerf, behaalde een reeks uitzonderlijke uitslagen. Oordeelt U zelf maar : ze eindigden als kampioen van de Aube in 7° afdeling, werden tweede voor de interdistrictbeker van de Noord-Oost-Liga en werden tevens gelauwerd als beste voetballers in de 7° afdeling op nationaal vlak! Na de dorpsspelen werden door de burgemeesters van de betrokken gemeenten de trofeeën uitgereikt aan de spelers. Dan volgde nog een ontroerend ogenblik, dat iedereen zich zal blijven herinneren. De ouders van de jonge voetballers schonken een "magnifique" trofee aan Julien Meirhaeghe, secretaris en werkpaard van de club. Men kan zich de vreugde voorstellen van deze man die zich met hart en ziel inzet voor het welslagen van zijn ploeg. Dat men zijn charmante echtgenote een prachtige bloemenkorf schonk zal de sympathieke Julien nog meer plezier gedaan hebben. Het is namelijk zo dat Mevrouw Meirhaeghe eveneens een grote plaats inneemt in het clubleven en dat zij haar man bijspringt waar het nodig is.

De resultaten van de "Association Sportive Mergey" zijn uiteraard te danken aan de spelers zelf, maar zeker ook aan Julien Meirhaeghe en zijn echtgenote. Het is dus logisch dat zij die werken voor het blijvend bestaan van deze dynamische sportieve vereniging ook eens werden bedacht". Tot zover de Franse verslaggevers.

Julien Meirhaeghe werd te Kanegem geboren op 14 maart 1920 als een der vijftien kinderen van Jules Meirhaeghe en Cyrilla Dewaele. Zijn ouders weken tijdens de twintiger jaren uit naar Frankrijk, meer bepaald naar Orvilliers, een dorp in de omgeving van Troye, departement van de Aube.

Julien huwde te Mergey op 18 april 1950 met Odette Prin en zij vestigen zich als landbouwers te Saint Benoit sur Seine.

Hun huwelijk werd met vijf kinderen gezegend :

1. Chantal Meirhaeghe, 1951.
2. Jean-Marie Meirhaeghe, 1953.
3. Christian Meirhaeghe, 1955.
4. Jean-François Meirhaeghe, 1956.
5. Marie-Thérèse Meirhaeghe, 1958.

In een van de volgende Meerminnekes zullen we de emigratie binnen onze familie uitvoerig behandelen.

- * In een voetnoot bij ons artikel over "de klokken van Kanegem" (Meermin 3) schreven we dat pastoor Le Maitre, op wiens initiatief de huidige St.-Baafskerk werd opgetrokken, in het jaar 1910 in de vijver van de pastorijs door verdrinking om het leven kwam. Nu vonden we onlangs één strofe terug van een soort welkomstlied dat ter gelegenheid of naar aanleiding van de inhuldiging van zijn opvolger werd geschreven :

Meneer Pastoor, welgekomen
Den andren heeft hem doodgezwommen
Maar tegen alle ongeval
Zet een tuin rond uwen wal.

We hebben zware vermoedens dat dit ongekuste fragment van de hand is van ons groot- en overgrootvader Theophiel Vandermeersch, die als liedjeszanger tussen 1890 en 1920 de streek van Kanegem en Ruiselede onveilig maakte.

Van de gelegenheid maken we gebruik om onze oudere lezers te vragen of ze nog liedjes kennen van of herinneringen bewaard hebben aan volkszanger "Vermeerschke", over wie we een liedboek aan 't samenstellen zijn. Geef ons een seintje.

in 't vijfde Meerminneke leest U o.m. :

- "van duiveluitdrijvers en tooveressen"
of een hypothese omtrent de verhuisreden van stamvader Jan uit Nokere.
- "beschuldigde sta op!"
of hoe Willem Van Meerhaeghe het in 1659 aan de stok kreeg met de meid van de pastoor van Ooike en daarom voor het gerecht gedaagd werd.

enne... gezellige kerst- en nieuwjaarsdagen aan al de uwen die ook de onzen zijn !

een gedicht

Achter de laatste heuvel van mijn dagen
deint, monotoon, mijn land van eeuwigheid,
mijn uitgezwalpte zee, een vlak vervagen
tot aan de kleine oevers van mijn tijd.

Verdriet was mij niet vreemd. Ik ken zijn woorden;
traag als de schildpad slopen ze in huis.
Waar lief en leed, alsof ze samenhoorden,
gekaderd hingen naast mijn hoopvol kruis.

Het oude huis was goed om in te wonen.
Ik kende alle bloemen, elke boom
en alle vogels die met hoge tonen
me 's morgens wekten uit mijn laatste droom.

Zult ge nog een maal mij tot afscheid wuiven
als ik de top der dagen overschrijd
om levenloos in 't oeverriet te schuiven
en eeuwig wegglijd in mijn zee van tijd ?

Jan Meirhaeghe



Ter Zaliger Gedachtenis
aan Mijheer

AUGUST MEIRHAEGHE

Echtgenoot van Mevrouw

ESTELLA-MARIA VANDERMEERSCH

Geborente Kanegem den 9 Febr. 1887 en al-
daar godvruchtig overleden den 25 Mei 1949
gesterkt door de laatste H. H. Sacramenten.

Hij was lid van den bond van het H. Hart

Heer Jezus, nu de kroon van ons hoofd is
gefallen, laat ons toe dat wij bitter wenen.
Ward uw gavo zo groot niet geweest, de to-
rugname ware zo pijnlijk niet. - Hoe scherp
het snijdeud zwaard ook weze dat ons hart
doorboord, toch loven en prijzen wij U, het
geheel provolend: "Wat hebt Gij Heer alles
wel gedaan".

In den afgestorvene immers vond moeder
een echtgenoot zonder weerga, en de kinderen
een vader, voorbeeld van eenvoud, werk-
zaamheid en godsvrucht.

Het werk was hem geen dwang, maar een
geluk. Tot de laatste dagen nog sleepte hij er
zich naartoe; en het was zijn grootste verdriet
te voelen dat hij niet meer kon.

Als H. Hartebonder was hij een voorbeeld
van trouw. Tot de laatste bondsdag toe was
hij steeds op post. Van bij de stichting werd
hij lid, en in al die jaren ontbrak hij slechts
een keer, en dan nog noodgedwongen.

Zijn Maria godsvrucht en zijn Lieve Vrouw
vertrouwen, die hem reeds vroeger genezing
bracht, gaf hij door aan zijn kinderen. Getui-
ge daarvan de vele Maria bederochten om
vaders genezing.

Maar Gods H. Wil had er anders over be-
schikt. Op den vooravond van Z. Hemelvaart
is Jezus Zijn trouwe H. Hartebonder komen
halen om 's anderen daags met Hem het hoog
feest elders te vieren.

Mijn diorbare echtgenote, ik dank u om
uw gezegenheid en trouw. Mijn lieve kinde-
ren, bemin nu moeder met een dubbele liefde
en volg vaders voorbeeld na van eenvoud,
werkzaamheid en godsvrucht.

H. Hart van Jemal ik heb betrouwen op U.

DANKEN U voor uw geboden

de families: **MEIRHAEGHE**
VANDERMEERSCH;

W. VANDE VOORDE, KANEGEM.

Geloofd zij Jezus-Christus, Amen.

100 d.a.



BID TOT ZIELLAFENIS

van

Heer EMILIUS MEERHAEGE

echtgenoot van Mevrouw

Maria, Prudence Braekvelt

geboren te Tielt den 29 Sept. 1874 en godvruchtig
overleden te Schuiferskapelle den 30 Sept. 1943.
gesterkt door de laatste H.H. Sacramenten.

Zelig zij die den weg des levens vlakkeloos bewan-
delen, die de wat Gulle en Zijne geboden onder-
houden en den Heer uit ganser harte zoeken.

(Ps. 118).

De duurbare afgestorvene was een waar christen,
eenvoudig, rechtzinnig en godvreutend, een ware
dienaar Gods in wien geen bedrog was, onberispelij
van zeden, voorzichtig in zijn spreken.

Terwijl het gedrag van den goddelooze een gruwel
is voor den Heer, wordt degene die de daugd
beheertigt door Hem bemind.

Beter weinig goederen met de vrees Gods dan
grote schatten bij degene die God miskent.

OUERBARE ECHTGENOOTE: nog vele jaren
konden wij samen in geluk doorbrengen maar God
heeft het anders gewild: dat Zijn Heilige Wil
geschiedde.

GELIEFDE KINDEREN EN KLEINKINDEREN
weent niet gelijk deze die geen hoop hebben. In
den hemel zal ik U voort beminnen zoals ik U
op aarde bemind heb. Vergeet mij niet in uwe
gebeden.

Ziet Hart van Jezus, wees mijne liefde. (300 d.a.)

Druk. Societ. Tielt.

Diep gevoelig aan Uwe welgemeende blijken
van deelneming in het leed veroorzaakt door
het smartelijk verlies van hun beminde Ech-
tgenoot, Vader, Schonvader, Grootvader,
Broeder, Oom, Neef en Bloedverwant
Heer EMILIUS MEERHAEGE
betuigen wij U onzen innigsten dank:

Mevrouw Emile MEERHAEGE
Heer en Mevrouw Medard BULCAEN-MEERHAEGE en kinderen
Denise, Etienne en Lucien
Heer en Mevrouw Frans DE VOLDER-MEERHAEGE en kind
Jacqueline
Heer Charles MAEYAERT-MEERHAEGE en kinderen
Heer Henri BRAEKEVELT-PERSYN
Heer en Mevrouw Cyriel VAN RENTERGHEM-BRAEKEVELT
en kinderen
Heer en Mevrouw Jean BRAEKEVELT-VAN RENTERGHEM
De families MEERHAEGE en BRAEKEVELT
Schuiferskapelle den 5 Okt. 1943.

Keer U tot mij, Heer, en verlos mijne ziel : behoud
mij om uwe barmhertigheid. (Ps. 6,5)

†
ZALIGE GEDACHTENIS

aan den Heer
Cyriel MEIRHAEGHE
echtgenoot van

Laura D'HONDT

geboren te Ruiselede den 3 December 1901, en er over-
leden den 8 September 1944, als slachtoffer
der bevrijding.

Hij was lid van den Bond van het H. Hart en van de
Confrérie van het H. Hart en de Voortplanting
des Geloufs.

Op Maria, hadden wij ons betrouwen gesteld : da-
gen reeds voordien, waren we haar te voet gevallen aan
hare meesgavuldige knielieken en hadden we haar ge-
smekt om bescherming. Allen heeft Maria op den dag
der bevrijding onder hare bescherming genomen. Doch
Gods wegen zijn soms ten heel anders als de brach-
togen der menschen. — Hij rekent niet de eerwigheid,
menschen kennen som dikwils slechts tijd en vergan-
lijk goed. — Zwane beproevingen had God op de schou-
ders van dezen sterken man laten drukken. Zij hadden
hem nog gronter gemaakt in Gods ogen. Zijne men-
schelijke krachten heeft hij vermeerderd met de genade
van bierhoven. Geen enkele Bandanien en Bondscom-
mune zou hij vrijwillig overgeslagen hebben. Zoo was
de dierbare afgestorvene steeds bereid aan zijn Heer en
Meester rekenschap te geven.

Mijn dierbare echtgenoot, pijnlijk is mijn afsterven
gewest, zoo heel anders hadden we ons leven ge-
droomd : naar houd moed : Gods wil zij geprezen ! De
Vaderhand die wonden slaat zal die ook weten te ge-
nezen. Wees sterk in de beproeving : Gods genade zal
niet te kort schieten. En gij, mijn lieve kinderen, Va-
ders trots en roem : weest voor moeder een bron van
troost, door uw gehoorzaamheid, uw volgsaamheid en
uw kinderlijke aanhankelijkheid. Bid veel voor Vader,
en van uit den hemel zal hij u bijstaan.

H. Maria, Koningin der Martelaren, bid voor ons.

R. Vaagelder, Ruiselede

bedanken U voor de blijken van deelneming en
vurige gebeden.

De familie Meirhaeghe :
De familie D'Hondt.

†
BIJ GOD VOOR DE ZIEL
van
DE HEER

Remi, Jozef MEIRHAEGHE

echtgenoot van mevrouw

Machteld VERFAILLIE

geboren te Ruiselede op 8 september 1887 en
godverplichtig overleden te Tiel
in de St.-Andreaschloot op 8 augustus 1967
gestorft door de H. Sakramenten
der stervenden.

Wat God doet, is wel gedaan ! Dat was de
lijfspreuk van deze dierbare overledene. In
volle onderwerping heeft hij veel lijden en
pijn gedragen. Dikwils in de stille uren kon
hij zijn blik richten op het kruis, en heeft
hij die woorden van de Heer bedacht : „Wie
mijn leerling wil zijn, hij neme zijn kruis op
en volge mij !”

Een innig leven is afgesloten. Hij was een
onvervalst, goed, diep godsdienstig man, die
in alle stilte en zonder klagen de vele lasten
en pijnen van dit aardse leven heeft aanvaard,
en verdragen. Hij was een mensanvriend, wist
redereen te boeien en had voor ieder een goed
woord. Hij bemindde de mensen om God.

Dierbare echtgenote, voor u is het zwaar
afzien achter te blijven : wij waren zo goed
met elkaar. Danken wij de Heer om de vele
jaren, die wij samen hebben doorgebracht.
U, dank ik nogwants om de genegenheid, liefde
en hulp die ik van u heb mogen ondervinden ;
blijven wij voor immer vereenigd in de Heer
door het gebed.

Dierbare kinderen en kleinkinderen, U dank
ik om uw goedheid, liefde en genegenheid,
die ik zo dikwils van u mocht ondervinden.
Ik ben u voorgegaan naar de Heer. Gedn' :
mij in uw gebeden.

Dierbare familie en vrienden, ik zeg u geen
vaarwel, maar tot weerzien in de Hemel.

H. Hart van Jezus,

Ik stel al mijn betrouwen op U !

Akten van Geloof, Hoop en Liefde !

Om uw kristelijke deelname danken U :

Mw. Remi Meirhaeghe-Verfaillie.

Obr. en Mw. Jacques Dujonghe-Meirhaeghe.

Obr. en Mw. Julien Vanden Bulcke-Meirhaeghe.

De jonkheer Norbert Vanden Bulcke.

De jonkheer Jacques Vanden Bulcke.

De families Meirhaeghe en Verfaillie.